

OPONENTSKÝ POSUDEK

Název školy: Evangelická teologická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Název práce: KOMUNITNÍ PLÁNOVÁNÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB VE ŠLUKNOVSKÉM
VÝBĚŽKU: CÍLOVÁ SKUPINA ROMSKÁ ETNICKÁ MENŠINA
Autor: Karolína SAJFERTO VÁ
Školní rok: 2005/2006
Termín: září

Po grafické stránce práce splňuje požadavky na bakalářskou práci a úroveň je standardní. Tisk i úprava vyhovují, až na příliš široký okraj u vazby (doporučuje se 3,5 – 4 cm – viz Průvodce studenta Jaboku pro školní rok 2005/2006 (dále jen Průvodce) str. 59) a graficky dosti neuspořádaný Obsah.

Formální nedostatky:

- titulní list
  - V názvu práce se za dvojtečkou vyskytují dva podměty bez přísudku. Srozumitelnější by bylo: „Cílovou skupinou je romská etnická menšina“. Nebo: „Cílová skupina – romská etnická menšina“.
  - název oboru má být umístěn nad jméno vedoucího práce (Průvodce str. 69)
- prohlášení
  - nesouhlasí s předepsaným zněním (Průvodce str. 59 – 60)
  - chybí (ne)souhlas s umístěním na internetu
- obsah
  - nesouhlasí umístění kapitol
    - Úvod – v obsahu str. 6, v textu str. 5
    - Závěr – v obsahu str. 56, v textu str. 57
  - v obsahu a v textu nesouhlasí názvy následujících kapitol: 1.1, 1.2, 1.3, 2.2, 2.3, 2.4, 2.8, 3., 3.1, 3.2, 3.7, 3.8, 3.9, v obsahu Seznam použité literatury, v textu Použitá literatura
  - přílohy nejsou v textu označeny a ani číslovány
  - příloha mezi přílohou č.1 a č.2 (kopie strany z katalogu) není v seznamu uvedena
- úvod
  - zbytečné informace
  - pouhé popisy tří částí práce
  - chybí vyjádření plánovaného zpracování jednotlivých kapitol
  - chybí jasný popis záměru a cíle práce, případně popis metody
  - dozvídáme se jen, že cílem není předělat komunitní plán
- vlastní text práce
  - rušivé gramatické jevy
    - nesprávný pád (str. 23, odst. 2, ř. 6)
    - shoda podmětu s přísudkem (str. 17, odst. 2, ř. 4; 46, 4, 3)
    - shoda podstatného a přídavného jména (str. 26, odst. 2, ř. 4)
  - nešťastné stylistické jevy (str. 30, odst. 4, ř. 4; 29, 2, 1-2)
  - oddělování vedlejších vět čárkami (str. 40, odst.4, ř. 7; 21, 1, 2)
  - překlepy (str. 56, odst. 5, ř. 1)

Trochu více pozornosti měla autorka věnovat poznámkám a citacím, které nemají jednotný vizuální styl. Např. na str. 17 je číslo poznámky v textu vtištěno tučněji, než jinde, na str. 18 se objevuje nečekaná grafická úprava citací pod čarou. Pozn. 23 na str. 29 je

nedokončená a v pozn. 28 na str. 32 chybí číslo stránky. Také velikost písma u citací a poznámek pod čarou není jednotná (pozn. 24). Pozn. 49 označená na str. 55 je uvedena až na str. 56.

Není také vždy jasné, kde začínají a kde končí citace. Např. Na str. 15 je řeč o roku 2004 jako současné době. Kde tady začíná a kde končí citace č. 10? Proč není označena uvozovkami? Podrobnější textovou analýzou se samozřejmě dá zjistit, která část práce je citací a která vlastním dílem autorky. Lépe je však citace čestně označit a přiznat.

Pro lepší čtivost by stačilo do jednotlivých kapitol vložit vlastní shrnutí napsaného a nastínění plánovaného a text by se tím stal také přehlednějším.

Některé pojmy je také vhodné vysvětlit. Co je to např. swot analýza? (str. 26)
Kapitola 2.10 – co tím chtěla autorka říct? Doporučuji řídit se velmi moudrou zásadou:
“ Mějme o lidech vysoké mínění, ale říkejme jim všechno polopaticky.“

Nedalo se něco udělat s celkovou úpravou tabulky na str. 28?

Občas se v práci objevují emotivnější, až osobně angažované výpovědi a je na textu poznat, že se autorka s problematikou identifikuje. Používá výraz gádžové (str. 33), i když ani tady není jasné, zda nejde o další citaci. Úprava textu na str. 48 ve druhém odstavci je nedotažená, na str. 41, 2. odst. a na str. 50, 2. odst. je na konci věty čárka místo tečky. Na str. 52 se vyskytuje další nepřehlédnutelná a zajímavá chyba v úpravě textu. Co znamená na téže straně číslice 4 v hranatých závorkách za letopočtem 2006?

Obsahově je práce zajímavá a autorka prokázala schopnost pracovat s materiály a souvisejícími dokumenty, které zpracovala takovým způsobem, že osvědčila hluboký vhled do dané problematiky. Vlastní invence je však vzácnější.

Komunitní plánování má před sebou ještě dlouhou cestu, než se stane přirozeným způsobem práce, který spojí všechny zainteresované v partnerský tým. Proto je každá práce, která se danou problematikou zabývá, velmi cenná. Z této práce vyzařuje autorčino zaujetí, které však nakonec vyznívá trochu neurčitě. O co v práci vlastně jde? Co bylo skutečným cílem? Jediná informace, která spojuje problematiku Romů s Komunitním plánováním ve Šluknovském výběžku, je v kap. 3.1, resp. v tabulce na str. 28. Co však vůbec znamená název kap. 3.? V kapitole 3.9 pak ještě autorka nastiňuje možné kroky, které by „se měly“ podniknout (str. 56 – 57). Mezi těmito výjimečně konkrétními kapitolami se však zase až příliš dlouze a obecně pojednává o romské problematice v našich zemích a dějinách.

Ze závěru není zcela jasné, jak popsany proces KP ve Šluknovském výběžku vlastně můžeme hodnotit. Jde to dobře, nebo špatně? Konstatování je neurčité.

Práce je však vypracována, až na výše zmíněné nedostatky, svědomitě a pečlivě, téma je aktuální a také obtížné. Přes všechny výhrady se autorka s tématem vyrovnala a zpracovala je, alespoň po teoretické stránce, velmi důkladně a proto **doporučuji její práci k obhajobě a navrhuji hodnocení D.**

Při obhajobě by se mohla autorka zamyslet nad následujícími otázkami:

1. Jak je reálné splnění úkolů nastíněných v kapitole č. 3.9 (str. 56)?
2. Jaké je jejich finanční zajištění?
3. Dají se personálně zvládnout v současné situaci?
4. Na čem realizace vázne?
5. Jak by měl znít jasněji formulovaný závěr?

V Praze dne 28. 8. 2006

Radomír KUCHAR